

Izhaja razen ponedeljka in dneva po
prazniku vsak dan.
Uredništvo in upravnništvo: KRŠKO.
Naslov za dopise: »Napreje«, Krško.

Čekovni račun: št. 13.807.
[začasno še tudi 13.321]

NAPREJ

Stane mesečno 25 Din,
za inozemstvo 35 Din.

Oglasi: prostor 1x87 mm 1 Din
Malloglasi: beseda 50 p, najmanj 5 Din
Dopise frankirajte in podpisajte,
sicer se ne priobčijo. Rokopisi se
ne vračajo.

Reklamacije za list so pošt. proste.

Glasilo Socialistične stranke Jugoslavije.

Letnik VI., šte. 33.

Četrtekova »Naprejeva« številka
Izhaja kot tednik:

LJUDSKI GLAS

Glasilo Kmetско-delavske zveze.

Stane letno 60 Din, — mesečno 5 Din.

Socialno zavarovanje hranilcev.

(Predlog za sejo pokr. odbora SSJ in KDZ 17. VIII. 24.)

Varčnost našega proletariata je premajhna. Temu ni kriva le povojna razdrapanost razmer in premajhni zasluzki, ampak predvsem pomanjkanje zaupanja, ki ga je ubila valutna špekulacija, politična demagogija in kameleonsko izpreminjanje načel od strani kapitalistov in njihovega sorodstva. Proletariat nikomur ne veruje, ker je bil tolikokrat ogoljufan, za točno kontrolo pa nima potrebne izobrazbe in časa, pa tudi se ne zaveda materialistične resnice, da je pri vsaki goljufiji kriv tudi tisti, ki se je dal ogoljufati.

Vse to je tudi vzrok, da je proletariat tako razbit in da njegovo hrepenenje po združitvi razni demagogi tako grdo zlorablja, obenem pa proletariat tudi še denarno s kapitalističnimi mahinacijami goljufajo. Pomislite samo na to, da razni Kristani, Koruni in Uratniki verižijo z delnicami raznih podjetij zlorablja, denarne vire proletarskih gospodarskih organizacij, te organizacije morajo pa najemati denar na posodo za neverjetno visoke obresti, 20—25%!

Ta obrestna mera je že sama na sebi težka bolezen. Saj pomeni, da mora dolžnik v 4 ali 5 letih plačati na obrestih ves kapital, pa vendar je še vedno toliko dolžan, kakor je bil prej. Drugod po svetu takih boleznih ne poznajo, in če se kje pokažejo, jih poskušajo oblasti takoj v kati zatre. Mnogo držav je, ki so dosegle že predvojno obrestno mero, nekatere imajo že celo nižjo. Seveda so to države, v katerih se zakoni spoštujejo, v katerih je treba pogodbe držati, v katerih bi zlasti vsakovrstne delniške špekulacije trdo kaznovali, dočim pri nas lahko govorimo o zakonitih tatvinah, ne da bi se državni pravdnik kaj zmanil za to.

Kdo bo to žalostno stanje popravil? Kapitalisti in njihovo sorodstvo gotovo ne. Proletariat sam bo moral gledati, da si ustvari svojo lastno zakonitost, da prisili svoje člane k do držanju dogovorov in pogodb in da po svoje trdo in brez usmiljenja izmeče iz svojih vrst vse kameleone, ki so mu doslej z demagogijo preprečili združitve.

Trdno določeni pravilnik naše stranke je bil prvi korak k temu. Po vrsti so izginili iz naših vrst drugi za drugim vsi, ki so se s proletariatom le igrali, zdaj pa mu skušajo od zunaj kaliti vodo, da bi še nadalje vladali nad njim. Pa stranka javnega delovanja in javnih računov se tega ni ustrašila, ampak si je polskala za svoje delo tudi javnopravne oblike, tako da ima zdaj možnost zastopati svoja načela in svoje imetje tudi pred sodiščem — noben predsednik, noben blagajnik ali tajnik si ne more več nezakonovano prilastiti njenega imetja, kakor je bilo to dozdaj v navadi.

Toda le malo je zavednih, ki vse to vedo, ki strankino delo zasledujejo in kontrolirajo in ki stranki zato popolnoma zaupajo. Le okoli 1000 nas je Velika večina našega proletariata je še vedno nezaupna, zlasti tisto delavstvo, ki je zapustilo po prevratu stranko zaradi Antona Kristana, misli še nadalje, da smo kristanovci, to pa tembolj, ker so gospodarske, strokovne in izobraževalne organizacije še vedno v Kristanovih rokah, toliko zvednosti pa ti delavci nimajo, da bi videli, kako nas te organizacije enako pobijajo kakor Kristan sam, in kako so z njegovo pomočjo še celo Udarnike ustanovili, da bi na orjunaški način in z uniformami prisilili in premotili proletariat, da bi se odvrnil proč od samega sebe v kapitalistično suženjstvo.

Pod temi okoliščinami in zaradi bede, v kateri proletariat živi, se vrši njegovo zedinjenje le počasno. Od januarja, ko smo imeli po tabeli 33 organizacij, jih je do junija priraslo samo 5, tabela v »Napreju« št. 84 z dne 17. VII. jih izkazuje šele 38.

Da se pospeši ta razvoj, bo treba razširiti strankin tisk in poskrbeti za njegovo pocenitev. Za to je pa treba denarja. Ne denarja, ki bi se zgubil v

agitaciji, ampak investicijskega in obratnega kapitala, ki bo razmnožil »Slogino« imetje, da bomo manj odvisni od tujega kapitala, da bomo pa vendar še dvakrat, desetkrat in stokrat razširili svojo produkcijo, in sicer produkcijo tiska in produkcijo drugih življenskih potrebščin. Predvsem pa moramo dobiti svoj stalni dom kot sedež te produkcije.

Deleži in hranilne vloge se morajo torej pomnožiti, zelo domnožiti. 75.000 Din je za naše razmere sicer mnogo, tudi 138 članov s polno vplačanimi deleži ni malo, toda to ne znaša niti polovice sedanjega obratnega kapitala, čeprav je ta kapital že za sedanje razmere premajhen, ko živimo iz rok v usta. Na vsak način bo treba tudi manj zavednim dopovedati, da je denar najbolj varen takrat, kadar sami nanj gledajo, in najbolj plodonosno naložen, če sami z njim obratujejo; in tudi to jim bo treba dopovedati, da je treba varčevati tudi v bedi, takrat, ko mislijo, da sploh ne morejo. Skrb za bodočnost je enako potrebna, kakor skrb za želedec, zato je treba 1% zasluzka dati na stran pod vsakim pogojem, tudi če ti manjka za hrano. Od 100 krompirjev daj enega na stran, pa nikar naj te ne bo sram, če boš dal ob mesecu samo par dinarjev hranilne vloge, oziroma — če še nisi član »Sloge« — na račun pristopnine in deleža (skupaj 52-50 Din). Proletariata ne bodo rešili tisti, ki se jim dobro godi, ampak tisti, ki trdo živijo.

Tistim sodrugom pa, ki že varčujejo in ki že dajejo stranki svoje prihranke in ki s tem kažejo, da se res žrtvujejo za svoj in vse družbe napredek, tistim naj stranka oziroma »Sloga« tudi od svoje strani zagotovi neke ugodnosti pred tistimi, ki se bodo šele potem oglasili, ko bo skleda že polna. Obresti 10% so sicer velike in nemoralno bi bilo, če bi jih še zvišali, to bi se reklo, da hočemo še sami večati kapitalistični nered. Toda vendar predlagam, naj se še zvišajo za 2%, da bo 12%, to pa na sledeči način.

Ta 2% naj se ne izplačujeta, ampak naj se vlagata v zavarovalni fond, iz katerega bi se potem izplačale podpore tistim, ki so imeli hranilne vloge vložene. Po pravilih »Skupnega doma« bodo sicer vsi člani zavarovani, toda podpore se bodo mogle izplačevati šele potem, ko se bo »Skupni dom« razširil kajti prej iz tako majhnih prispevkov ni mogoče misliti na podpore. Hranilci bi bili pa še posebej zavarovani in sicer v razmerju njih vplačane zavarovalne premije, to premijo bi pa tvorile te dva odstotne obresti hranilnih vlog.

O tem predlogu naj sklepa seja pokrajinskega odbora 17. tm. Zavarovanje hranilcev naj vstopi v veljavo s 1. julijem 1924, podpore za slučaj vsakovrstnih nezgod naj se pa začnejo izplačevati takrat, ko doseže zavarovalni fond višino 5.000 Din. Do prihodnjega kongresa naj načelstvo sestavi poseben pravilnik tega vzajemnega zavarovanja, potem naj pa izroči vsakemu hranilcu po 1. tiskan izvod. V pravilniku naj se s posebno določbo zvišajo podpore za tiste hranilce, ki so določeno dobo naročniki in redni plačniki »Napreja«.

Združimo se organizatorično!

Kakor smo predvidevali, tako se je zgodilo: strokovno zborovanje so obvladali s svojimi mahinacijami demagogi enako kakor konsenski.

Zdaj se bo treba odločiti, ali naj zavedni proletariat še nadalje dela tlako tem demagogom, ali naj se osamosvoji tudi strokovno, kakor se je osamosvojil politično.

V »Napreju« št. 102 z dne 7. avg. je zahteval s. Predner sklicanje strankinega sveta — to bi bilo pa brezpredmetno, ker vlada v gospodarskih, v izobraževalnih in že tudi v strok. organizacijah g. Anton Kristan s pomočjo svojih satelitov. Na strokovnem zborovanju je bil zastopan po g. Simnu Jurčiču za Kons. društvo za Slov. po g. R. Goluhu za Svobodo in po g. dr. Korunu za SPJ. Bili so pa tam tudi drugi njegovi prijatelji iz raznih de-

lavskih central in socialnih zavodov in vsi so prispevali svoj del, da se je udeležilo zborovanje v frazah.

Ali je mogoče pričakovati, da bodo te organizacije poslane v strankin svet po § 39, našega pravilnika svoje zastopnike? In če bi jih poslane, bi jih poslane samo z namenom demagogije, nikdar pa ne za to, da izvršijo svojo dolžnost po pravilniku, ki ga nobena izmed njih niti ne mara priznati!

Od mnogih strani se oglašajo sodrugi z željo naj naša stranka združi delavstvo na temelju pravil »Skupnega doma« v eno samo organizacijo, ki naj vrši s pomočjo primerne števila sekcij tudi vse tiste posle, ki bi bile sicer strokovne organizacije dolžne jih izvrševati, pa zaradi kapitalističnega sorodstva niso zmožne za to, ali pa delajo celo proti. Zlasti železničarska sekcija je krivo potrebna, stranka jo lahko takoj ustanovi in ker bodo imeli železničarji kolikor toliko boljše zasluzke, ne bo treba prav nič posebnega prispevka, zadoščal bo progresivni davek sam, članstva bo pa že prvi teden več nego ga ima mrtvi Savez s svojim »nepolitičnim« Kopačem in korunovskim Bahuanom.

Drugi mislijo, naj bi se te sekcije priključile k »Splošni del. Uniji« v Celju. Ta unija ima modernjša pravila in ni zasrpljena s kristanovstvom. Tudi ta predlog bi bil upoštevanja vreden. Toda čemu delati dvojno delo, čemu plačevati dvojne prispevke, čemu ne rajši združiti vse delavce v enotno organizacijo? Zlasti zdaj, ko že tudi strokovničarji priznavajo, da brez političnega boja ni mogoče zmagati? Zapreka iz starih časov, ko politična stranka ni bila pravno telo, ampak je bila v nevarnosti i glede razpusta i glede nepoštevanja voditeljev, je odpravljena s tem, da je strankino imetje last strankinih članov, organiziranih brez posebnih prispevkov v »Slogi«, v bodočem »Skupnem domu«, ki je že zdaj registrirana zadruga. Vsak strankin član lahko postane pravni solastnik tega imetja z maslenkostatnim enkratnim zneskom 52-50 Din, ki jih plača lahko tudi na obroke. Na ta način je organizacijsko imetje mnogo bolj zavarovano nego pa v raznih strokovnih organizacijah. Najvažnejše pa je to, da bi odpadli visoki strokovni prispevki in da bi namesto njih lahko vsak član bil naročen na dnevnik, ki bi vsak dan branil njegove strokovne interese, obenem pa vzgajal delavstvo in ga združil tudi duševno.

O teh vprašanjih naj bi se razpravljalo na nedeljski seji in zelo dobro bi bilo, če bi zboroval tam tudi strankin svet. Pa ker tega ni, ker so strokovne gospodarske in kulturne organizacije v Kristanovih vodah in ne priznavajo pravilnika, naj bi bili tam navzoči vsaj razni strokovničarji in zadrugarji, ki želijo o tem osebne debate in imajo kaj povedati. Vsak član se lahko udeleži seje; ker nimamo nikakih tajnosti, ne bo niti nečlanom ničče branil pristopa, če so strokovničarji ali zadrugarji. Seveda, priznavati pa morajo naš pravilnik, ker o izpremembi pravilnika pokr. odbor sploh nima pravice debatirati.

Vse je na tem, ali se bo delavstvo združilo ali ne. Če bi delavstvo več čitalo, bi bilo že davno združeno: največ krivice je v tem, da imamo toliko delavcev, ki čitajo nasprotno liste, »Napreja« pa ne, »Napreje« ni nikdar hujskal proti drugim listom, tudi proti »Socialistu« in »Delavcu« ne, nasprotno, vselej je priporočal, naj vsak čita tudi te liste, če le more. Kdor je pošten, nam mora že v tem priznati, da hočemo res samostojno mislečega delavstva, ne pa backov, ki potrebujejo in iščejo pastirja, da jim postavi skupni bley. Združitve mora imeti idejne, ne pa kuruzne temelje.

Tudi to je jasno, da bodo znali taki delavci svoje organizacije zgraditi in ubraniti, ne da bi jih basali z denarjem brez potrebe, kakor se to danes dogaja, ko plačujejo delavci po pet raznih organizacij, pa od nobene nič nimajo. V združenih organizacijah bo enotni prispevek samo eden in še ta manjši nego so zdaj strokovni prispevki, boje

clis', ki sem se na dan 1. maja sramoval rdeče zastave, ki sem se skrival na Plevčkov hrib in od tam opazoval svoje sotrpine, ki so ponosno korakali in manifestirali, na čelu jim rdeči prapor.* To je pa prav malo razlike od mojega mišljenja na dan 1. maja: Jaz ubogi socialist kaj doživim v Trbovljah! Na dan 1. maja se 3/4 vseh delavcev ni udeležilo nobene manifestacije zaradi par-nasilnežev, ki so hoteli po svoje deliti proletariatu pravico, po kateri smo pa vsi enaki! In potem se sodrug, ki polemizira proti meni, ne sramuje zapisati v svoj dopis besede: Bratstvo, svoboda in enakost! Kaj takega preprosto delavec pač ne more napraviti, še toliko manj pa socialist! [Da povemo tudi mi svoje mnenje glede tega 1. maja: Mi razumemo, da je s. Mrzelju težko udeležiti se takšne proslave, ki je izključevala pristaše drugih struj, ampak organizacija je tako sklenila z večino in ta sklep se mora potem držati, tudi če se znajim ne strinjaš. Imaš pa pravico proti njemu pretestirati, kadar hočeš. Mi osebno smo tudi absolutno proti temu, da bi se prirejale kakšne skupne proslave, pa magari z neodvisnim delavstvom. S tem nekompromisnim nastopanjem ho- mo najprej prisilili vse delavstvo spoznavati, da jemljemo mi naša načela resno in da se mora po njih ravnan, kdor hoče imeti z nami kaj skupnega. Sodr. Mrzelj je napravil torej glede 1. maja napa- ko, toda on priznava tudi, da dela v dobri veri, kdor misli, da je grešil, pa mu naj pojasni, da ne dela prav in s. Mrzelj bo prihodnjega 1. maja med prvimi ki bodo korakali v našem sprevodu za rde- čo zastavo. Nikakor pa mu ni po tej dobri veri, ki je delavska, in zaradi majhne zmotne upravičen oči- tati, da ni socialist naše sorte. Greh se nam zdi le to, če je nekdo še do zadnjega časa zavestno in tudi s trikom [godba je leza nas!] in pobijal komun. raz- diralno delo, naenkrat pa stopi z nekako resolucijo na dan, ki pozivlja stranko, naj svoj pravilnik na- gnaj vrže, da se bo lahko združila tudi z istimi komunisti! To je greh! Ur.] H koncu piše s. Teržan, da imamo tudi nekoga sodruga, ki je član pokra- jinskega odbora in najstarejši v delavskem gibanju v Trbovljah, pa tudi moj pristaš. Sodr. Teržan prav- gelovo se boš spominjal in o tem ne moreš lagati, da odkar se vrši Krušičeva revolucija in kar je bi- lo dano na glasovanje ni ta sodrug ne enkrat gla- soval z menoj in ne enkrat kaj podpisal z menoj. Še zmerom je glasoval s teboj, ali pa se glasova- nja vzdrljal. To lahko tudi drugi sodrugi povedo. Sodruga, poboljšaj se, da ti ne homo iz enega član- ka celo kolono laži dokazali! Najbolj žalostno je pa to, da na sredo dokazanih laži podpišeš našega ve- likega apostola Karla Marksa. Bolj podrobno ne bom razlagal, ker je že v 99. št. „Napreju“ poja- snjeno in tudi uredništvo je že odgovorilo. Sodruga, navedenje in laž na strani! — Delavec Franc Mrzelj, Celje. [Socialna občina!] Podružnica za deli- tev krivice delavskim slojem je nastala v občinski pisarni okoliške občine v Celju. V našem listu je bila večkrat napisana kaka greja napram bivšemu socialdemokratskemu županu g. Hrašniku. Vse naše greje o slogi z demokrati in klerikalci pri rumenem vianu so bile zaman. Zaman radi tega, ker vsi de- lavci ga še danes radi pijejo, s tem se je g. žu- pan tudi oprostil. Povedali pa še nismo, da so si bili gospodje občinski uradniki Speglič, Viltavski in obč. stražnik Vučko si kar se pija tiče precej v sorodu. Vsi trije so kakor štiriperesna deteljica dssiravno so si na zunan po barvi različni: Spe- glič sedaj klerikalec, prej demokrat, Viltavski So- kol [orjunaš?] in Vučko pa — pristaš Slovenske ljudske stranke [SLS]. Vsi trije so se prav dobro razumeli s korunovskim županom Hrašnikom. Od- tod tudi izvira, da je „Neva Doba“ hvalila jugo- slovensko „razredno“ stranko gospoda Hrašnika recte Korun-Korenovo. Sedaj pa k stvari: Ta ju- goslovenska četvorica je prav rada pomagala u- radnim potom, da so prišli kapitalisti do svojih ciljev, tako n. pr. je pred enim letom pustil g. Hraš- nik podpisati neki odlok od g. Strenčana [SLS], da se delavec Landekar vrže iz občinske hiše. [Se- veda se to ni obneslo, ker je s. Jelen, „Napreje- vec“ proti lumpariji takoj nastopil]. Občinski usluž- benec Speglič, znani nasprotnik delavcev in invali- dov, je pa hitro hotel ukaz g. Strenčana izvesti s tem, da bi ga spodil iz stanovanja. Prejšnji teden smo pa poročali, kako se je delavec Ivan Primožič na čisto vrgel. Sodruga Primožič si je poiskal sedaj stanovanje sam, našel je popolnoma praznega na Spodnji Hudinji pri gospe Kališnikovi in je šel ta- koj k okrajnemu glavarstvu, da mu ga nakaže. Okraj- no glavarstvo je zaslislalo občino, da poroča, jeli je bilo pred 1914. letom tam stanovanje ali skladišče. Gospe Kališnikova ne mara stanovanja oddati, pa trdi, da je bilo skladišče [!]. Sedaj je prišel občin- ski organ g. Vučko in je dal avoj pradni „blago- slov“, da nima gospe Kališnikova stanovanja nič prostega, češ, „votrebujš“ vse za trgovino [kramar- rijo ima, op. poroč.]. Vsa delavska javnost ve, da je v Kališnikovi hiši stanovanje prazno, samo ob- činski policaj tega ne vidi. Nekateri delavci že ra- zumejo to politiko občinskih birokratov na okoliški občini in pravijo, da se pri peku Lesjaku pije več- krat „šnops“ zastoj, morda zato, da obč. policaj Vučko ne vidi, kako se krši zakon pri Lesjaku. Tisti delavci, ki vedo, da razni župani in njihovi policaji „firkalce“ ližejo po gostilnah, naj vedo, da niso za- stoji! — Njim koristi, če so slepi, pardon da ne vidijo, delavcem bo pa koristilo, kadar bodo spre- gledali, da je pekovo žganje korupcija.

Iz Žalca. Prisiljen sem, da spregovorim k vsakdanjemu podtikavanju kristanovstva s strani tu- kajšnjega delavstva. Delavstvo tukajšnjega kraja ima še vedno takšno mišljenje v glavi, da gospo- dari v stranki še vedno tisti prefrigani gospod An- ton Kristan. Zato se mi je zdelo važno, da to za- devo javno v časopisu pojasnim. Jaz svetujem vsa- komur, kdor ima kaj proti Kristanu, naj to pojasni v „Napreju“, ne pa meni, ker nisem jaz kriv, da je prišlo v stranki do razkola. Krivi so le tisti, ki se niso hoteli pokoravati strankinemu programu in pra- vilniku, ki sta glavna organizacijska temelja naše stranke. In eden med temi je bil tudi g. Anton Kri- stan, ki ga je stranka zato izbrnila iz sebe in mu ne mara nikoli več služiti kot borza za njegove špe- kulacije. Pač pa služijo Kristanu vsi delavci, ki so sicer v duši proti njemu, pa se ne organizirajo za to, da bi z organizacijo preprečili špekulantsvo in špekulante. Tukaj pri nas je takega delavstva mnogo. Ne bodite tako brezbržni in pomislite predvsem, da če človek vedno na istem prostoru stoji, ne pride nikamor naprej. Kljub težkim razmeram se drugod proletariati zopet zbira in pomnožuje naše vrste, ker vidi, da je vsako odlašanje kvarno. Tako bi bilo tudi za tukajšnje delavstvo bolj pametno, če bi se rajši brigalo za svoje pravice, ne pa da govori ne- spametne stvari. Torej dragi delavci, poskrbimo, da se bo tudi tukaj upostavila organizacija, v prid nam vsem za našo izobrazbo in za naše pravice. Orga- nizacija je v Žalcu sicer že obstajala, radi razkola v stranki je pa zaspala. Toda danes nam je zopet dana možnost, da se lahko upostavi. [Najbolje bi bi- lo v tem oziru, če bi se s. dopisnik domenil še z par drugimi delavci, pa skličejo sestanek, na kate- rem naj se organizacija ustanovi. Ur.] Vzemite si ves današnji položaj pod očala, pa razmislite, kdo se res bori za izboljšanje socialnih razmer in zakonodaje. Svi smo imeli že dovolj časa za pre- izkušnje, udeleževanje so se že razne stranke v vladi, pa kaj smo imeli mi od tega? Z eno besedo: nič! Ker če bi bile tiste stranke zastopnice ljud- stva, bi lahko vplivale na Zvezo in dastrijcev v do- brem smislu za nas, pa kako bodo vplivale za nas, ko so pa njih voditelji sami organizirani pri Zvezi in dastrijalcev! Seveda, pri nas tudi ni zavedae ljud- ske množice, da bi gospode navidezne zaščitnike ljudskih koristi prisilila k izvrševanju obljub. Naš proletariati še ni tako zaveden kakor na pr. na An- gleškem, kjer se je tako močno organiziral, da je bil po zadnjih volitvah sposoben vzeti vlado v ro- ke. Naše delavstvo pa le govoriči in govoriči, pa se ne organizira, čes pa mineva. Za prazne govori- ce nam potekajo dnevi in leta. Pa zavedajte se, da nam ostane pot do pravičnega družabnega reda večno zaprta, če boste vedno čakali in pobijali tiste, ki stremimo za izboljšanjem. Organizirajte se, pa boste vseeno lahko kritizirali, samo to prednost bo- ste imeli, da boste organizirani lahko predrugeče- vali razmere v smislu vaših kritik in odpravljali meščansko nemoralo, ki ima že od začetka tak po- men, da vas izkorišča! Pomislimo na predvojno in še na poznejšo dobo, ko je naše verno ljudstvo dr- vilo le za procesijami in v tem postalo tako apa-

lično za pozemeljsko ureditev svojih prilik, da se se lahko kapitalisti organizirali na vse načine po vsem svetu in nas dobili pod svoj terorizem. Tako je lahko nastala svetovna vojna, kjer se je verno ljudstvo ene države pobijalo z vernim ljudstvom drugih držav. Kdo pa ima od tega korist? Le ka- pitalisti, ker nas vedno odirajo po mili volji. Vse gospodarsko, politično in kulturno življenje, vse zemljo si je podjarmil kapitalist pri nas, ker ni sa- mo letal za procesijami, temveč se je na vseh stra- neh organiziral. Mi pa trpimo pod preklestvom za- sebne lastnine, ki ni naša lastnina. Delavci in kmet- je žalskega okraja: vzdramite se, pristopajte v or- ganizacijo in sodelujte! Čim več nas bo, tem več bo tudi socialnih pravic! Drugič kaj več! — Karel Košec.

Maribor. Dne 10. t. m. so se vršile občinske volitve v Studencih in Pobrežju pri Mariboru. Do- bile so v Studencih: „SPJ“ 17, „Združena slo- venska“ 6 ter komunistična stranka 2 odbornika. V Pobrežju: SPJ 16, klerikalci, združeni z Nemci 6 ter Slovenska stranka 3 odbornike. S tem je de- lavstvo dovolj jasno pokazalo, kaj misli o raznih verskih in nacionalnih strankah.

Iz Kamnice pri Mariboru. Tukaj je bilo dne 2. in 3. avgusta zelo veselo. Dobili smo nove zvo- nove. Iz vseh strani so prišli ljudje, da si ogleda- jo te nedolžne stvari, da bi pa vse to imelo še več učinka med ubogimi ovčicami, je gospod žup- nik in pomagači poskrbeli za občinske ceremonije. Ljudstvo je bilo do solz ginjeno. A ludi jaz; pa ne iz veselja, da mi bodo ti novi zvonovi zvonili ob mojem pogrebu, ampak nad slepoto tega ljud- stva, ki išče v svoji hedi v takih stvarih svoje u- tehe. Da, da, gospod župnik že ve, zakaj potrebu- je zvonov in ti, ljudstvo, le misli, da boš večno zveličano, če ti bodo za drag denar ob smrti mal- ce pozvonili! Za zvonove in alkohol in druge pra- zne stvari imaš denar, za svojo dušno povzdigo pa ne gledaš; zato pa vpiješ nad krivicami, ki se ti gode, a v svoji slepoti ne veš in niti nočeš vedeti, od kod ta krivica prihaja, niti nočeš poslu- šati, da bi ti kdo hotel dopovedati kako bi se na lahek način te krivice ubranili!

Delavci!

Kdor inserira v drugih listih, v „Napreju“ ra ne- ta sam dovolj jasno pove, da ne mara odjemalcev iz delavskih vrst. V vaših rokah je, kakšno

inseriratno politiko

delajo trgovci. Trgovci so bolj navezani na vsi ne- go vi nanje!

Lastnik: „Sloga“, r. z. z. o. p.
Izdajatelj in odgovorni urednik:

Zvonimir Bernot

(v imenu pokr. odbora SSJ in KDZ.)

13 VIII. Tiskarna bratov Rumpret v Krškem, 2890

Našim rodbinam

priporočamo našo pravo doma-
čo KOLIŠKO cikorijsko, izvrsten
pridatek za kavo. ~ ~ ~ ~

POZORI

Delavci kupujte kruh iz pekarnе

Iv. Oberžana.

Zahtevajte ga po vseh gostilnah, trgovinah in ka-
varnah. Točna posrežba. Se priporoča Ivan
Oberžan za Kresijo 12. Poleg gostilne Janžek
v Celju.

Perfektno šteparico

išče velika čevljarska delavnica. Ponudbe na naslov:
Altman & Dlouby, Zagreb. Preradovičeva ul. 12.

NAŠI IZDELKI:

Dvojnoslada ržena ŽIKA

v rdečih zavitkih,

Dvojnoslada ječmenova Žika

v modrih zavitkih,

Slajena ječmenova Žika

v zelenih zavitkih

so najboljši!

Zahtevajte se žikol!

Posetite

od 15. 25. avg.

IV. UZORČNI VELESEJM

U LJUBLJANI

NAJUGODNEJŠA PRILIKA ZA NAKUP VSAKOVRSNE NAJBOLJŠE IN NAJCE-
NEJŠE ROBE TU. IN INOZEMSTVA.

Velesejske legitimacije se prodajajo v denarnih zavodih vseh mest in dajejo pravo na

50% znižano vožnjo tudi na brzovlakih (razen S.O.E. in br. 3. 6.)

PRIRODNE KRASOTE SLOVENIJE. — STANOVANJA PRESKRBLJENA